

סיוון

ר = כוכב

האות ר' מסמלת את כוכב,
שמשמו תקשורת, חיבור ומיון
אנרגיה לכל המעורב

ב - שבתאי ב' - סמס
ג - עדק ג' - נגה
ד - מאדרים ד' - כוכב
ת - לבנה

צ = תאומים

האות צ' מסמלת את חותם סין,
תאומינו את חותם החיליבת, החתיכותו,
החזנה והפרנסת.

שינה לחדש סיון

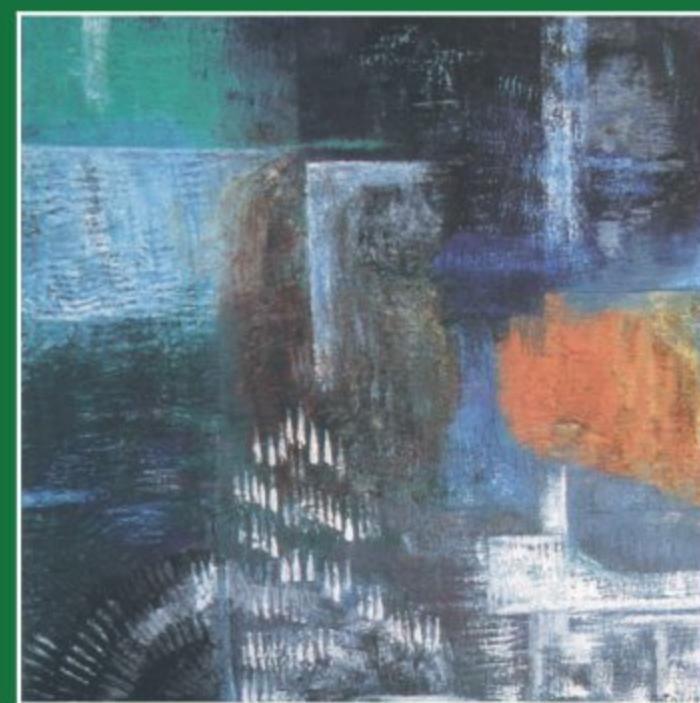
ונך צריך להיות אצל החסידים – שבכל זמן צריך ללמידה (או עכ"פ לדבר) אודות המעלה המיחודת בזמן זה, שע"ז ממשיכים ומגלים את הדבר למטה (ש"פ שמיני פ' פרה, מבה"ז ניסן תש"א ע' 339)

שם החדש סיון הוא מהשמות ש"עליהם עמהם (ಗლთ) בבל", והוא בבל אשר הגם מתארת אותו בפסוק "במחשכים והшибני ה...". והוא בכל זאת מצלצל באחוניינו במובן של גאולה זיון – זיון של חדשים – אשר בו ניתן התורה לישראל, וורכנו עלום כלו. הוא גם נקרא בכתובים בשם החודש השלישי, שנינוינו תפארת (לאחר ניסן – חסד, ואיר – גבורה) והוא מותאם לנuptiat התורה המשלשת (תורה נבאים ונוטבים – תורה שבכתב תורה שבע"פ ופנימיות התורה) לעם משולש באבות (아버지ם יצחק ויעקב).

בר"ח סיון "בחודש השלישי ג' ביום הזה באו מדבר סיון" ובו ביום הגינוי, לאחר החודכחות של ה"ספריה" למדוגה הנפלאה של אחודות והתאחדות מושלמת "יזון שם ישראאל ... כאיש אחד בבל אחד".

עתה כשל עם ישראל מאחד, התחלת תקופת ההכנה האחורונה לקבלת התורה ג' ימי הגבלה. ימים, שבהם נדרשו מעמנו הטהרות מיוחדת, התקדשות והתעלות, לקראות החתרחות הגורלית – חורdot התורה לתוככי המטה. לקראות התגשומות האיווי האלקי: "התואה שתהיה לו דירה בתהותים (דוקא)".

עתה בתפקיד ההתקדשות וההתהרות מתקדים גם לקרה של ליטמות פיזית שהרי לכישון הרומב"ט "הייתה הגוע בריאו ושלם מודבי ה..." ובלשון החסידות "חוּר קען בנור" הוא חור גדול בנשמה" لكن הבריאו כל ישראל מכל המומין שעלו בהם העורים ראו החורשים שמעו... וכ"ז אכן בשעת מתן תורה הייתה נוכנות מושלמת של רוח וגוף בריא ואיתן של כל אחד ואחד בישראל.

בשיא ההכנות של העולם כאשר רבינו כבר עלה למרום התורש מאחרון, ומאלף בשמי מעלה, מלאכי מרים פנו בתביעה אל הקב"ה "תנה החך על השמים" הרי התורה מן העליונים ומדווע תננת לתחתונים לבני אנוש אשר על אף מעמדם הנעלם ברגעינו מתן תורה הקודש?!

לחוטוא ולהשפיל את עצם עד תחתונות שאל (ח"ז) והלא לו תנתן התורה הקודש? המלאכים ידיעים שמלעת הנשומות גדולה מעלהם אך התורה אל הגונן שוחרת מיסודות בצדדים. התאותה הקב"ה להיות לו ית' דירה בתהותים דוקא. כדי להרים את העולם יש חובה לזרות לעומק היסודות התהותיים ביזורו להגעה מתחת ליסודות כדי להרים את הכל אם כך הכל תלוי בעשייה בפועל ממש. ותשובה ניצחת השיבו עם – ישראל למלאכים בהכרזם "כל אשר דבר ה' געשה וושמעו הקדימו נעשה" וחוסיפו "נשמע" עד השמייה הפנימית. לאחר הנחזהון "המשפט" בו זכה עם ישראלتابع הקב"ה המען ישראאל להצעיר ערובות לקומה של התורה וואו זה פלא, שבו טמן סוד עצם, לא חכמי ישראל וצדיקיו אף לא נביאי ישראל ילדי ישראל, הנאמנים בתומם, נאמנות אין קץ לה' יתברך באמונות התמיינה בחזרו להיות העربים הטוביים "בניו ערבים בעידינו".

עתה שמחה גודלה והתહבות אוחזה את הכל... מעצמותינו של הבורא ית"ש או"ר א"ס ב'ה. עד תוכמי התהווון שבועלם זהה הגשמי. ד' ית' התפעל: "מי גיליה זה זה לבני" מלאכי השתרת קשו שני כתרים לכל אחד ואחד מישראל אחד נגד "נעשה" ואחד נגד "נשמע".

כאשר קול ד' נשמע ומתן תורה היה בפועל הושלמה למעשה הבריאה "משמעות קולן ארץ יראה ושקטה" שהרי כבר במעשה בראשית נרמז ים מתן תורה בפסוק ויהי בוקר ים השישי (ביה"א הידעה) מלמד שתנאי התנה הקב"ה עם עשרה אמרות אם יקבלו ישראל את התורה (בישי בסיוון) מוטב, ואם לאו אחזר את העולם ולהבו ועתה כנסמיע קול מתן תורה, אותה פן ח"ז לא יקבלו ישראל את התורה שקטה. בראשות כי ישראאל קיבל את התורה בשביבים ובשביל העולם כולו. ומעטה יש קיום לעולם וגם ננטנו למאבק במסלול לקראות הגאולה האמיתית והשלימה גאות עם ישראל וגאות העולם להפכו למבחן לשבדך.

הטיבו ח"ז לחשבר כי שמו של ההר אשר עליו ניתנה התורה נקרא "סיני", משותם שליליו יודה "שנאה" לעולם. שנאה מחמת הקנאה בזכות הנפלאה של עם ישראל נטשה חמערכה של עיבוד העולם מתכלית המטה ועד להיות העולם דירה (מפוראות) בתהותים לבורא ית"ש.

מה מפליא להבחין כי ע"פ כתבי הארץ"ל צורן שם חוי של חודש סיון, צורן שהוא מקור חיותו של חודש זה בתוך י"ב חדש השנה הוא י-ו-ה-ה ונרמז בפסוק "ושתי אדנים תחת קרש האחד לשתי יתדותיו, ולצלע המשכן השניה לפאת צפן עשרים קרש" (ובדרך אפשר) שתהי האותיות הראשונות בצרוף, מורות על המשכה מלמעלה למטה (קווצו של יוד ו-ה, ו-ה המשכה) והאותיות האחרונות בעליונים ותחתונים – ונרמז בפסוק שענינו יסודות ובנין המשכן (דירה בתהותים).

כל זה מותאים כפתור ופרק לתוכנו של חדש סיון החודש השלישי חדש שבו יהודת תורה לעליונים ותחתונים. אכן בחג השבעות זמן מתן תורה תורתן התהווון כל הנפלאות האמורות בחודש זה ובו ביום התורשׁו במלל הדורות עניינים נוספים מותאים לתוכנו הפנימי.

חדש סיון, רבו ותכפו בו צרות לעם ישראל במלל הדורות עד כי נקבע מנהג להלכה שב"שבת מברכים" סיון, אמורים תפילה אב הרחמים בטסיום תפילת שחרית לקראת תפילה נוספת. תפילה בה מבקשים רחמים מפני הייסורים. (תפילה שככל שבתות מברכים אחירות אינה נאמרת מפני השמחה) מתאים לשנאה שידעה לעולם, אמנים מדגישה את חיחוד של עם ישראל ואות תפkidzo הנעלמה בבחינת את אשר יאהב ה' יוכית.

בחג השבעות בו הסתלק דד המלך ע"ה הוא נמנה בין מוסרי התורה בשלמותה מדור לדור. מובה בגוריא שוד נעים זמירות ישראאל ביקש ("צדיק נחר") שאמירות כל התהווון תחשב כאמירות כל התורה ועמו אליו התעלתה עבוזתו בעולם הכתת העולם למכות ש-ד-י (מצאתי דוד עבידי בשמון קדשי משחתיו) משיח ה' לעולם, "יחי המלך דוד לעולם" דוד מלך חי וקיים.

גם רבינו ישראאל בעש"ט הסתלק בחג השבעות אף הוא על פי המסורת מזרע של דוד והוא מגלה "תורת החסידות" (שהיא מן העליונים שבעלויונים עד חמטה אנשים פשוטים) ומופיע אורחה לקובלת פni משיח.

מולו של חדש סיון "תאומים". ובספר יצירה מתואר כי באות ז' נוצר. בחודש סיון משפייע גם כוכב אשר שמו "כוכב" והאות שלו (של הכוכב) המשפייע בו חיים, היא האות ר'. הצרוף הזה, יש בו פנים ואחרו. בחתיבורות לאור (=פנים) ר' ("מי גיליה זה הבני?!) וח"ז בהיפוכו (אחרו-) זו (אלוקים אחרים), אם תקבלו את התורה, מוטב ואם (ח"ז) לאו, פה תהא קבורתכם" (מטכת שבת סגנית מתן תורה)..

למערכה על הגאולה המתקרבת נכנס בחודש זה גם הרב הקדום האדמו"ר הר"ץ בהיכנסו למאסר ביום ט"ז בחודש סיון מאסר שבו נאסורה מלכמת של החושך הקומוניסטי הייבסקי נגד אור הקדושה. האדמו"ר הר"ץ מסר את נפשו כאחד מפשוטי העם ולא יותר כי הוא זה עד לנחזהון המלא שחרורו מהגאליה' ה'חיה' הווא וכל אשר לו "ברצחות ה' דרכיכ איש גם אויביו ישלים עמו".

עוד צעד לשחרורו מן הגלות ביום כ"ח בחודש סיון בו ניגלו כ"ק אדמור' מלך המשיח שליט"א והרבנית מעמק היבא אירופה הדוויה הגיעו לחג הצלב המלך המשיח לעיני כלبشر נוצרת תנאה יאכל פריה".